

Musikkfest i Festiviteten

AREN DAL: Lørdag er det duket for konsert i det som av mange karakteriseres som Arendals beste konsertsal, nemlig Festiviteten. For 25 år siden mottok sopranen Itziar Martinez Galdos og bratsjisten Are Sandbakken Musikkens Venner Debutantpris etter en konsert i Troldsalen

under Festspillene i Bergen. Ved klaveret satt også dengang Itziars mann Per Arne Frantzen. I årene som fulgte har de vist at utmerkelsen var høyst fortjent, heter det i en pressemelding fra Musikkens Venner. Are Sandbakken har vært gjest flere ganger hos Musikkens Venner, sist for

et drøyt år siden med Oslo Strykekvartett i en meget vellykket konsert i Festiviteten. Ved flygelet sitter Per Arne Frantzen. Programmet til de tre musikere passer godt til en vårlig konsert i Festiviteten; fra Brahms via spanske sanger til Richard Strauss' «Morgen».

Engasjerende fløytekvartett

kultur blikk

Fløytekvartetten «Flueless» gledet et hyggelig stort publikum på No9 Kaffe & Platebar fredag ettermiddag.

Konserten var et innslag i ukas Ung Klassisk-arrangement i regi av Aust-Agder Musikkråd.

Programmet besto av fire avdelinger, pluss et «bonus-innslag».

Catherine McMichael (f. 1954) er for oss en ukjent amerikansk komponist, men som hjemme i Michigan er en feiret pianist, pedagog og dirigent, i tillegg til en mye spilt komponist. At hun må ha keltiske rotter, er ganske tydelig ut fra titelen og de fire satsene i «An Gáelic Tiadhla» (A Gaelic Offering): To rolige, sangbare satsen, mikset med to livlige dansesatser i form av en reel og en jig. Fra første stund viste Lisa Håland, Maria Tøndel Edvardsen, Siri Beate Rygg og Guro Solveig Skår, at tiden på klassisk linje ved Universitetet i Agder har vært veldig anvendt:

Vakker tonebehandling, virtuositet og en misunnelsesverdig lydhørhet kvartettmedlemmene imellom resulterer i en samstemhet og kollektiv musicalitet, som forhåpentligvis vil holde dem sammen som gruppe i lang tid framover.

Fløytekvartetten Flueless bestående av Lisa Håland, Siri Beate Rygg, Guro Skaar og Maria Tøndel Edvardsen imponerte et stort publikum på No9.

I Mozarts Fløytekvartett i D-dur, fikk Siri Beate og Guro vist fram henholdsvis alt- og bass-fløyte, dypere stemt enn vanlig tverrfløyte. Dette ga et stykke, som da opprinnelig er skrevet for fløyte og tre stryke-re, en tekstur som gjorde at vi ikke behøvde å savne strykerne.

I tre dansesatser fra renessansen, av henholdsvis Morley, Byrd og Farnaby (ca. 1600), hadde jentene gjort veldig godt grep med tempiene: Den høytidelige Allemanden var blitt friskere, den friske Couranten roligere, mens Farnaby's «His

Humour» hadde beholdt sitt ertende preg.

Høydepunktet for undertegnede, i et tvers igjennom godt og variert program, ble allikevel Ravels «Le Tombeau de Couperin»: Et svært virtuost preludium, og en ditto sistesats, med en vakker og grasiøs menuett i midten. «Ved Couperins grav» er, i tillegg til å være et minnestykke over den franske barokkomponisten F. Couperin, også et epitaf til de falne under 1. verdenskrig. Dette var blant de flere interessante opplysningene som musikerne delte med oss under konserten, og

som viste en svært moden musikerkvartett, med ungdommelig spilleglede og god formidlingsevne. De kunne opplyse at neste post på programmet, blir Kammermusikk-uka i Kristiansand, bare så dét er nevnt!

Konserten ble avsluttet med «Salut d'amour» av Sir Edward Elgar, samt et ekstranummer på oppfordring fra et meget fornøyd og godt publikum, i en kafé som fungerer utmerket til slike arrangementer.

Egil Ødegård, musiker og låtskriver fra Arendal

FAKTA

Kulturblikk

- Send inn et referat og et bilde av arrangementet i korps, fra basaren, dansekilden eller hvilken kulturbegivenhet det måtte være.
- Skriv kun noen linjer og husk: hvem, hva, hvor og når. Og husk navn på dem som er avbildet.
- Send dette som e-post til: redaksjonen@agderposten.no

Konsert med talenter i særklasse

kultur blikk

For kort tid siden ble Arendalspublikummet presentert for tre av vinnerne av Ungdommens musikkmesterskap.

Sammen med en gammel kjennung - Erik Haugan Aasland - serverte de tre ungdommene publikum en meget vel-smakende fruktcocktail av en konsert i Arendal kulturhus.

Som i et velkomponert eksemplar av ovennevnte dessert, var konsertens innhold både variert, fargerikt, søtt og innbydende. Dette gjelder spesielt innslagene fra de tre yngste musikerne. Først ut

var 12 år gamle Ina Han Brekke, som spilte de to siste satsene fra César Francks fiolinsonate. Den meget lidenskapelige musikken ble framført på usedvanlig modent og vakker vis av den åpenbart høyt begavede unge musikeren. Aasland gjorde en imponerende innsats bak klaveret, og sammen skapte de mangfoldige magiske øyeblikk. For

de som nå angret på at de ikke var til stede vil undertegnede tillate seg å spå at dette ikke er det siste folk får høre fra Ina Han Brekke som virkelig holdt et skyhøyt nivå, alderen tatt i betraktning.

Gitaristen Elias Narendran sto for neste innslag. Han spilte Manuel M. Ponce sitt verk Sonata Romantica. Den myke klangen fra Narendrans

gitar utgjorde en behagelig kontrast til den langt større og kraftigere samlede klangen fra en fiolin og et flygel.

Deretter spilte trompetisten Sofie Kolve Haukås et konsertstykke for trompet og klaver av Vassily Brandt. Hun spilte med en varm og fin klang, og med en lekker, velutviklet teknikk i de vanskelige partiene.

Dette endret seg brått da Erik Haugan Aasland kom på scenen og annonserte at han skulle spille et stykke av Franz Liszt som han beskrev som både skummelt og deprimerende. Verket er en variasjonssats over et tema fra J. S. Bachs kantate Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen. Erik satte så i gang med å spille, og det viste seg straks at stykket -

Gitaristen Elias Narendran i aksjon.

samt Eriks pianospill for anledningen - var både monumentalt, virtuost og ikke minst temmelig voldsmot. Erik avsluttet med brask og bram, og til stor applaus fra et veldig våkent og adrenalinfylt publikum.

Avslutningsvis kom Sofie K. Haukås på nytt inn på scenen. Først spilte hun et arrangement av Robert Schumanns vakre stykke «Träumerei», før

hun med stor eleganse og lekenhet spilte et festlig og meget publikumsvennlig verk: Napoli, av Herman Bellstedt. Denne flotte og brillante framføringen utgjorde et verdig punktum på en konsert som virkelig viste hvor mye Musikk-Norge har å glede seg til i årene som kommer!

Martin Bråten,
musikkstudent ved UiA